

استعمار اتیوپی و مبارزات

مسلمانان اریتره

حکومت مسیحی حمله بارها به سرزمین اریتره حمله برد و مسلمانان آنجا را به حالت خون کشید ولی مجاهدان مسلمان همچنان در برابر استعمار اتیوپی یا بیداری می کنند و نائل به آزادی و استقلال کشورشان به نبرد ادامه می دهند.

با همه اشکالات و موانعی که اکنون از اتحاد امیر بالیم غرب و شرق، و هماهنگی استعمار در اشکال مختلف و گرفتاریهایی که تبلیغات گسترده مسیحیت در راه جلوگیری از پیشرفت آئین جاودانی اسلام وجود دارد. خوشبختانه بازم می بینیم، مطبوعات و منابع خبری مهم جهان، گزارشهایی درباره نفوذ و گسترش اسلام در دنیا بویژه در آفریقای استعمارزده مخابره می کنند.

در گذشته دیدیم که چگونه برخی از ملت‌ها در پرتو تعالیم حیات بخش اسلام، برای مبارزه با استعمار یا

اسلام برخلاف بندهار مکتب ما دیگری که به غلط مذهب را عامل تخریب و پذیرای ستمگری قلمداد می کند، همواره الهام بخش مبارزات آزادی - خواهانه‌ی ملت‌ها بوده و هست. تاریخ اسلام به خوبی نشان می دهد از روزی که رهبر آسمانی این مذهب، رسالت جهانی خود را با قوانین منطبق بر فطرت انسانی، اعلام داشت، بیش از همه، اربابان زورور به وحشت افتادند، و هم آنان بودند که برای نابودی و خاموشی این مشعل فروزان، از هیچ تلاشی دریغ نمی ورزیدند.

خواستند و جهت نیل به آزادی و استقلال جنگیدند.

اریتره

ملت مسلمان «اریتره» پس از انقراض حکومت عثمانی، شصت سال تمام با اشغالگران ایتالیایی مبارزه کرد. اریتره در سال ۱۹۴۱ م پس از پیروزی متفقین در جنگ جهانی دوم، از تسلط استعمار ایتالیا بیرون آمد، ولی متاسفانه در سال ۱۹۵۲ م طبق تصویب سازمان ملل، قرارداد «اریتره» یک «حکومت فدرال» با «حبشه» تشکیل دهد (۱)

با آنکه طبق تصویب سازمان ملل و مقررات حکومت فدرال، این کشور در قانون گذاری، نیروهای قضائی و اجرائی، قانون اساسی، اداره امور داخلی و پرچم، آزاد و مستقل بود، لیکن حبشه برخلاف تمام اصول بین المللی با قوای نظامی اریتره را اشغال کرد!

استعمار ایتوبی پس از اشغال این سرزمین، نه تنها آزادی و استقلال ملت مسلمان اریتره را بکلی سلب کرد، بلکه تمام ثروت ملی و منابع خدادادی ملکشان را نیز به غارت برد. از این پس استعمار ایتوبی هر چند مدت یکبار به بهانه ای عده زیادی از مسلمانان را بدون هیچگونه جرم و یا تشکیل حتی یک محکمه ظاهری اعدام می کرد.

گرچه وضع فعلی «اریتره» از گذشته بهتر نیست، و چه بسا از نقطه نظر تحریکات استعمار داخل و خارج، کشته های بیشتری می دهد ولی باید یاد آور شد که اکنون بیداری و جنبش آزاد یخواهی

ملت مسلمان، اریتره با سابق قابل مقایسه نیست.

استعمار ایتوبی در طول تاریخ تسلط ظالمانه خود، چندین بار به اریتره و دیگر شهرها و قریه های مسلمان نشین آن حمله برد، و هر بار عده ای بیشمار را قتل عام کرد. ما در اینجا جنایات و کشتارهای بیرحمانه حکومت حبشه را فهرست و ارتقل میکنیم:

در سال ۱۹۴۲ دولت ایتوبی گروهی از مبشرین مسیحی را به دهکده «قراقی» که ساکنان آن مسلمان بودند، اهزام داشت تا آنان را به مسیحیت دعوت کنند! روحانی مسلمان دهکده بنام «شیخ عبدالاسلام» بخاطر دفاع از اسلام سخترانی کرد، ولی نیروی نظامی حکومت مسیحی حبشه، مردم را به مسلسل بست و ۷۸ نفر کشته و جمعیت زیادی را مجروح کرد. در همین سال با دیدگر،

نیروی هوائی ایتوبی «فاشیست» وارد بر قبایل مسلمان حمله کرد که علاوه بر نابودی منازل، مساجد و درمانگاهها، بیش از هزار نفر را به خاک و خون کشید.

در سال ۱۹۴۴ سربازان ایتوبی به ایالت «اوسا» که مسلمان نشین بود حمله کردند، و رئیس قبیله مسلمانان را کشتند، و به دنبال اعتراض مردم، حدود صد نفر از زنان و مردان را با رگبار مسلسل درو نمودند!

در سال ۱۹۴۶ ارتش ایتوبی به دهکده «گمباشا» وحشیانه حمله برد و صدها نفر مسلمان مجاهد را با فنجیع ترین وضع شهید کرد.

در سال ۱۹۴۸ پس از مخالفت «شیخ عبدالقادر»

با دستور جدید دولت که مقرر می‌داشت هر زن مسلمان باید به سر بازان حبشه در تهیه غذا و مسکن کمک و خدمت کند، مردم نیز زبان اعتراض گشودند، در نتیجه بیش از ۵۰۰ نفر مسلمان به «شهادت» رسید.

در سال ۱۹۴۹ دولت اتیوپی برخی از اراضی مسلمان دهکده «رقبه» را مصادره کرد، و بجای آنان گروهی از مسیحیان را اسکان داد. همین که مردم به این تعدی ناجوانمردانه اعتراض کردند دژخیمان ارتش، آنان را قتل‌عام کردند و سپس جیل نفرها قیاماندهی این دهکده، توسط جلادان استعمار اتیوپی سر بریده شدند !!

در سال ۱۹۵۲ ارتش اتیوپی به «وادی سکتور» حمله برد، پس از کشتار دستجمعی مردان مسلمان، زنان ایشان را به عنوان بردگی به دست سر بازان وحشی سپرد و علما و روحانیان آن محل را دستگیر و تبعید کرد.

در سال ۱۹۶۹ در اثر شکنجه و آزار، ۵۰۰ نفر در اردوگاه تبعیدیان درگذشتند و ۵۵۰ جوان مسلمان نیز به اتهام یاغی‌گری و اخلاص اعدام شدند (۱). هر اندازه این گونه جنایات و حشایانه و قرون وسطائی از جانب حکومت پیروان مسیح که مدعی محبت و اخلاق انسانی هستند بیشتر بر سر ملت مسلمان «اریتره» وارد می‌شود، پایداری و آمادگی رزمی آنان برای دفاع از مذهب و ملیت خود بیشتر می‌گردد.

جهدارهایی بخش مسلمانان اریتره برای نخستین بار توسط «مرحوم شیخ حامد ادریس» به همراهی ۱۳ جوان مسلمان و با چند قبضه اسلحه کهنه و غیر قابل توجه آغاز شد. اما هم اکنون مسلمانان مجاهد اریتره برای کسب استقلال، آزادی و حق حاکمیت ملی خویش، جانانه می‌جنگند، و تا حدودی به سلاح‌های مدرن روز نیز مسلح می‌باشند.

استقلال طلبان اریتره در شورش و جنگ اخیر خود با اتیوپی، خسارات سنگینی به ارتش دشمن وارد کردند و به جهانیان و اتیوپی نشان دادند که تاپای آزادی و استقلال خواهند جنگید، و در این راه از نیروی مادی و انسانی نیز برخوردارند. اخیراً حکومت مسیحی اتیوپی برای ایجاد اختناق و سرکوبی جهاد آزاد بخوهان، کابینه نظامی تشکیل داد، تا شاید از این راه آتش خشم ملت را فرو نشاند، ولی خوشبختانه وزیران کابینه دولت نظامی حبشه به هنگام جنگ این کشور با اریتره سربسته شورش گذاشتند، و دولت نظامی کشور استعمارگرو استعمارزده حبشه را دچار مشکلات بزرگ و جدیدی ساختند.

«جمال عبدالقادر» وزیر بهداشتی که مسلمان و اهل اریتره بود، به شورشیان پیوست. وزیر کشاورزی نیز به عنوان اعتراض به کشتار و حشایانه و دستجمعی اهالی اریتره به سودان گریخت. دیپلمات‌های باختری گزارش دادند که: وزیران و صاحب منصبان ادارات اتیوپی به شدت از شیوه رفتار رژیم نظامی ناراضی هستند. و عقیده دارند که

اتیوپی به پادگان های نظامی ارتش اتیوپی در «آسمارا» مرکز «اری تره» حمله بردند. بویکی از آنها را محاصره کردند، چریکها با خمپاره و مسلسل، پادگان بزرگ آسمارا زیر آتش گرفتند طبق برخی گزارش ها این بزرگترین نبردی است که از ۱۳ سال قبل تاکنون در «اری تره» آغاز شده است. چریکهای استقلال طلب برای نخستین بار بطور علنی پادگانهای نظامی را مورد حمله قرار داده اند، و در جریان جنگهای شدید عده زیادی کشته یا مجروح شدند!

بک سخنگوی چریکهای مسلمان گفت: افراد دو گروه بزرگ و اصلی استقلال طلب اری تره مقر پادگان ۱۲ هزار نفری لشکر دوم اتیوپی را در منطقه اسمره مورد حمله قرار دادند. عده ای از ساکنان آسمارا که خبرنگاران توانستند با آنها تماس تلفنی بگیرند تایید کردند که تقریباً در حوالی غروب غرش سلاحهای خودکار و توپها و انفجار خمپاره ها را از حومه شهر شنیده اند و آتش آن را به چشم دیده اند. بعضی منابع اظهار نظر کرده اند که زد و خورد های اخیر در تمام تاریخ ۱۳ ساله جنگ در اری تره از نظر شدت بی سابقه بوده است.

این رژیم، لیاقت و توانائی ندارد تا به غائله اریتره پایان دهد، و با مشکلات انبوه دیگری که حکومت اتیوپی با آنها روبرو است حل کند.

با آن که رژیم نظامی حبشه مدعی است که در صد جلوگیری از رفتارهای زشت نظامیان ایسن کشور با مردم غیر نظامی اریتره برمی آید و می-کوشد جلوی قتل عام و غارت را بگیرد، لیکن عملاً تمام این تعهدات را زیر پا می گذارد.

بیش از ۱۰۰ نفر از دانشجویان اریتره که در یکی از دانشسراهای شهر «بهارا» در ایالت «سوچام» تحصیل می کردند در صدد فرار به اریتره برآمدند، ولی عده زیادی از آنان در راه فرار گرفتار سربازان ارتش اتیوپی شدند، و بیش از ۲۴ نفر از آنان بوسیله سربازان به قتل رسیدند (۱)

با وجود این همه آدمکشی از طرف ارتش اتیوپی چنانکه گفتیم مسلمانان اریتره، به مبارزات سرسختانه خود برضد حبشه ادامه می دهند، و اکنون در پرتو پایداری و تلاش، نیروی ضربتی خود را تقویت کرده و در آستانه استقلال و آزادی قرار گرفته اند.

مسلمانان استقلال طلب استان «اری تره» در

هیچ گناهی را کوچک نشمر!

امام حسن عسکری (علیه السلام) می فرماید:

مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي لَا يُعْفَرُ: لَيْتَنِي لَا أُؤَاخِذُ الْإِيْهَادَا.

: از گناهانی که بخشوده نخواهد شد آن است که انسان بگوید: «ای کاش

گناه من همین باشد!»

تحف العقول صفحه ۳۶۶